

Arrest

nr. 122 559 van 15 april 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. NIYONZIMA, die loco advocaat W. BOLLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 september 2011 het Rijk binnen en diende op 5 september 2011 een asielaanvraag in. Op 26 november 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu, district Karaan en te behoren tot de Hawiye-clan (Hawiye < Gorgate < Mudulood < Abgal < Wabudan < Danweyne < Galmaah < Eli < Hassan Gamb < Mohamed Waryaale < Oronbo). U werd op 15 januari 1992 geboren te Mogadishu. U woonde heel uw leven in Mogadishu en meer bepaald in het district Karaan. U ging naar een privéschool in het district Waberi.

U verklaart dat u door Al Shabaab werd aangehouden van augustus tot september 2009. Toen u van school kwam was er een bomaanslag, waar u net voorbij kwam. Al Shabaab dacht dat u erbij betrokken was en arresteerde u daarom. Na onderzoek van uw vader kon hij er voor zorgen dat u werd vrijgelaten omdat u onschuldig was.

Op 1 augustus 2011 vielen leden van Al Shabaab uw huis binnen. Ze wilden dat u voor hen zou werken. Ze hadden ook ontdekt dat uw vader voor de regering van Siad Barre werkte en doodden hem. Uw zus werd eveneens gedood tijdens het gevecht. Uw moeder geraakte gewond en u kon ontsnappen. U vluchtte naar uw oom in Waberi. U verbleef er vijf dagen. Er werd u toen verteld dat Al Shabaab niet langer in Karaan was waarop u terug naar huis keerde en u weer naar school ging. Op 20 augustus 2011, tijdens uw terugweg van school, werd u gestopt door leden van Al Shabaab. U en uw vriend probeerden weg te lopen. Uw vriend werd geraakt en stierf. U kon ontsnappen ondanks de twee schoten door uw hemd. U keerde terug naar Waberi en verbleef er één week. Op 27 augustus 2011 verliet u Mogadishu per wagen voor Nairobi (Kenya). U arriveerde er op 30 augustus 2011. Op 4 september 2011 nam u er het vliegtuig en via een tussenstop in Turkije kwam u diezelfde dag toe in België. U vroeg de volgende dag, op 5 september 2011, asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een artikel in het Italiaans waarin staat vermeld dat 'Ahmed Guhad Adan' bij het 'ministero del lavoro e dello sport' werkte te Mogadishu; een diploma van Ah. Guhad Aden waaruit blijkt dat hij een cursus Italiaans heeft gevolgd in Italië; een attest van Ah. Guhad Aden waaruit blijkt dat hij een cursus 'formazione sulle tecniche di organizzazione e gestione di Pubbliche Amministrazioni' heeft gevolgd in Italië; een certificaat van Ah. G. Ad. dat verklaart dat hij heeft deelgenomen aan een opleiding ivm 'nationale arbeidsadministratie/arbeidsinspectie'; een certificaat dat Ah. G. Ad. heeft deelgenomen aan een seminarie ivm arbeidsadministratie en arbeidsrelaties; een diploma van Hal. A. Has. waaruit blijkt dat ze een opleiding heeft gevolgd aan de lerarenopleiding van Saacid; een brief gericht aan Xalimmo Cali Xasan van de 'Commercial and savings bank of Somalia' en een geboortebewijs van uzelf met de gelegaliseerde vertaling.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. U verklaart dat u steeds in Mogadishu, Karaan heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 3) en dat uw ouders universitair geschoold zijn (zie gehoor CGVS, p 10-11) en bovendien voor de regering van Siad Barre werkten (zie gehoor CGVS, p 2). U bent zelf gedurende tien jaar naar school gegaan (zie gehoor CGVS, p 10) – van uw negen jaar tot wanneer u het land verliet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de geboorteplaats van uw ouders tegenstrijdig zijn met de informatie die wordt teruggevonden op de documenten die u zelf aan het CGVS voorlegt. U verklaart immers dat uw vader is geboren in Kismayo en uw moeder in Mogadishu (zie gehoor CGVS, p 21) Uit de documenten die u voorlegt blijkt echter dat uw moeder is geboren in Merka en dat u twee documenten van uw vermeende vader voorlegt waarbij het 'diploma' enerzijds stelt dat Ah. G. Aden, uw vermeende vader, in Mogadishu werd geboren terwijl uit het 'attestato' blijkt dat hij in Kismayo zou zijn geboren. Het feit dat u niet zelf heeft opgemerkt dat de documenten twee verschillende geboorteplaatsen bevatten geeft blijk van weinig interesse. Er mag van u immers verwacht worden dat u een minimale kennis heeft van de inhoud van de documenten die u voorlegt en dat u deze documenten minstens heeft bekeken. U verklaart echter dat u de documenten die uw moeder heeft opgestuurd alleen heeft gekopieerd omdat u ervan uitging dat ze zouden bewijzen dat uw vader voor de overheid van Siad Barre zou hebben gewerkt. (zie gehoor CGVS, p 14-15) Een dergelijke, onwetende houding wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie en doet afbreuk aan de ernst van uw ingeroepen vrees voor vervolging. **Het feit dat de informatie die u voorlegt niet overeenstemt met uw verklaringen vormt een eerste indicatie waardoor kan getwijfeld worden aan uw afkomst uit Somalië.**

Vervolgens blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van uw eigen clan 'Hawiye' ingestudeerd overkomt en dat uw kennis van het clansysteem in Somalië in het algemeen zeer beperkt is. Gevraagd naar uw subclan van de Hawiye-clan geeft u uw afstammingslijn zeer uitgebreid, namelijk in 11 stappen weer (zie gehoor CGVS, p 4-5). Wanneer de

protection officer u vraagt naar de subclans van Hawiye, geeft u aan dat het er zes zijn en somt u ze op. (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar subclans van Karanle, geeft u aan dat dit er vijf zijn maar dat u er maar twee kent. (zie gehoor CGVS, p 17) Indien u daadwerkelijk zou weten dat er vijf subclans zijn van Karanle is het weinig waarschijnlijk dat u er dan maar twee kent en kan opsommen. Uw kennis met betrekking tot uw eigen clan, Hawiye, komt niet doorleefd over aangezien u uw eigen afstammingslijn in de details zou kennen, maar verder weinig kan vertellen over andere subclans en subsubclans van uw clan. Dit wijst eerder op gestudeerde kennis en niet op een doorleefde kennis.

Deze vaststelling wordt trouwens bevestigd door het feit dat u niet op de hoogte bent van de grote clans van Somalië. (zie gehoor CGVS, p 18) U vernoemt Darod, maar kan geen enkele subclan opsommen (zie gehoor CGVS, p 18). Wanneer de protection officer peilt naar uw kennis omtrent het 4.5 systeem, bent u in staat om te verklaren dat hiermee wordt gerefereerd naar de vier grote clans en dat de 0.5 staat voor de minderheidsclans. (zie gehoor CGVS, p 19) Wanneer de protection officer u vervolgens nogmaals vraagt naar de grote clans van Somalia somt u alleen clans op van uw eigen clan, Hawiye. (zie gehoor CGVS, p 19) Het getuigt nogmaals dat uw relaas niet doorleefd is aangezien u wel in staat bent om het 4.5 systeem uit te leggen maar de meerderheidsclans niet kan noemen. Bovendien kent u wel Darod maar bent u niet in staat om het als een meerderheidsclan te aanschouwen. U verklaart echter dat u niet volledig op de hoogte bent van het 4.5 systeem omdat u toen drie jaar was (nvdr 1995). (zie gehoor CGVS, p 19) Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat deze formule pas sinds 8 november 2012 niet meer werd toegepast. Het komt helemaal niet doorleefd over dat u de vier grote (en dus machtigste) clans uit Somalië helemaal niet weet te benoemen en als dusdanig te herkennen, indien u werkelijk heel uw leven in het land zou hebben gewoond.

Daarnaast laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst: de stad Mogadishu en meer bepaald het district Karaan en de omgeving ervan in het bijzonder, en Somalië in het algemeen, te wensen over. U verklaart tot tweemaal toe dat u op school aardrijkskunde heeft gestudeerd. (zie gehoor CGVS, p 7 en p 9) Zo verklaart u dat Somalië uit 18 regio's bestaat en dat Mogadishu in de regio Benaadir ligt en dat Benaadir omringd wordt door Middle-shabelle en Lower Shabelle. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer de protection officer vervolgens vraagt naar de hoofdstad van Lower Shabelle, de aangrenzende regio, zegt u dat dit Jowhar is. (zie gehoor CGVS, p 20) Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt echter dat Jowhar de hoofdstad is van Middle Shebelle. De hoofdstad van Lower Shabelle is immers Merca. Wanneer u wordt gevraagd of u Merca kent, zegt u dat u ervan heeft gehoord en weet dat het in Somalië is maar dat u niet weet in welke provincie het is. (zie gehoor CGVS, p 21) Met de door u voorgelegde documenten in het achterhoofd waaruit blijkt dat uw moeder in Merka zou zijn geboren, is het zeer verwonderlijk is dat u deze stad niet kent. Wanneer u naar de hoofdstad van Middle Shebelle wordt gevraagd zegt u dat het Balaad is. (zie gehoor CGVS, p 21) Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Balaad een stad is in Lower Shebelle. Wanneer de protection officer u confronteert met uw uitermate beperkte kennis over de geografie van Somalië, ondanks het feit dat u naar school ging en dat u daar dergelijke lessen kreeg, repliceert u 'Geografie was ook alleen maar 2 of 3 keer per week. De studenten waren niet geïnteresseerd om dit te leren. Ze gaven minder aandacht aan deze onderwerpen. Het is niet iets dat 'job promising' is.' Het is echter niet aannemelijk dat iemand die twee tot drie keer per week aardrijkskunde kreeg onderwezen niet op de hoogte is van hoofdsteden van de omliggende regio's. Verder tracht u uw gebrekkige kennis over Somalië te verklaren door te zeggen dat u vooral over Mogadishu leerde. (zie gehoor CGVS, p 21) Echter wanneer u wordt gevraagd naar de wijken in Karaan, het district waar u steeds heeft gewoond, slaagt u er in om vier wijken op te sommen. (zie gehoor CGVS, p 23) Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Karaan uit zes wijken bestaat. Hierbij is het zeer frappant dat u initieel verklaart dat uw vrouw met uw moeder in Ajentin woont. U verklaart dat ze in het huis wonen waar ook u steeds heeft gewoond. (zie gehoor CGVS, p 4) U somt deze wijk echter niet op wanneer naar de wijken van Karaan werden gevraagd (zie gehoor CGVS, p 23). Verder tijdens het gehoor beweert u echter dat u in de wijk Fanole woonde. (zie gehoor CGVS, p 23) Het feit dat u initieel zegt dat u in Ajentin woonde maar dat u deze verklaring aanpast nadat u vier wijken van Karaan opsomt, waarbij u nalaat om Ajentin te vermelden, geeft eens te meer blijk dat uw kennis eerder ingestudeerd dan wel doorleefd is. Het is immers niet aannemelijk dat u een andere wijk opsomt dan deze, waarbij u verklaart dat u er steeds heeft gewoond.

Verder is het niet aannemelijk dat u, die verklaarde dat de lessen aardrijkskunde voornamelijk over Mogadishu handelden, niet op de hoogte bent van de wijken van Bandere, (zie gehoor CGVS, p 24) het district waar uw school gelegen is (zie gehoor CGVS, p 5). Ook weet u niet welke wijken er in Waberi zijn (zie gehoor CGVS, p 23), de plaats waar u naartoe vluchtte nadat uw vader en zus werden vermoord en waar uw oom zou wonen. (zie gehoor CGVS, p 4) Ook bent u niet in staat om 'Deyninle' te situeren (zie gehoor CGVS, p 27) terwijl dit een district is van Mogadishu. **Uit**

bovenstaande blijkt dat u geenszins op de hoogte bent van de geografie van Somalië in het algemeen en meer bepaald van Mogadishu, de stad waar u steeds verbleef. Bovendien is het helemaal niet plausibel dat u verklaart dat u aardrijkskunde van, voornamelijk, Mogadishu werd onderwezen, maar dat u helemaal niet in staat bent om te antwoorden op de gestelde vragen. Wanneer de protection officer u vraagt wat u dan wel allemaal heeft geleerd op school nadat blijkt dat u niet op de hoogte bent van de verschillende wijken van de districten in Mogadishu slaagt u ook hier niet om een afdoend antwoord te geven. U zegt dat het vooral in het Arabisch was, over de profeet en dat er weinig aandacht werd gegeven aan aardrijkskunde, ook al verklaart u dat het vak wel twee tot drie keer per week aan bod kwam. (zie gehoor CGVS, p 24)

De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals het aantal regio's in Somalië en de districten van Mogadishu (waarvan u vijftien van de zestien kan opsommen en bovendien het ontbrekende district niet kan herkennen (cfr. Supra)) - veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaring over uw vlucht niet waarschijnlijk is en tevens tegenstrijdig met uw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u bij uw **oom langs moederskant** verbleef in Waberi (zie gehoor CGVS, p 4) terwijl u bij de DVZ verklaarde dat u bij uw **buurman** verbleef (zie vragenlijst CGVS, ingevuld bij de DVZ op 28/11/2011, p3 punt 5). Verder is het niet aannemelijk dat u, nadat u was ondergedoken na de dood van uw vader en uw zus na vijf dagen besluit om terug naar uw huis te gaan en dat u vervolgens besluit om terug naar school te gaan. Indien uw vader en zus daadwerkelijk zijn vermoord en u ook problemen vreesde omwille van de activiteiten van uw vader en een gedwongen inlijving door Al Shabaab, is het niet geloofwaardig dat u gewoon terug naar school gaat, ook al gezien de afstand die u hiervoor diende af te leggen in een nog steeds aan geweld onderhevige stad (zie gehoor CGVS, p. 5, 26).

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. U legt een geboortebewijs voor op uw naam alsook een gelegaliseerde vertaling. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als niet geloofwaardig werden beoordeeld en dat uit de informatie van het CGVS blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Bovendien blijkt uit het document in Somali alsook uit uw verklaringen (zie gehoor CGVS, p 16) dat uw vader het document aanvraag terwijl uit de vertaling blijkt dat u de aanvrager was. Hierdoor wordt de authenticiteit van het door u voorgelegde geboortecertificaat verder onderuit gehaald. Tot slot blijken ook uw verklaringen met betrekking tot dit geboortecertificaat erg lacunair aangezien u niet kon toelichten om welke precieze reden uw vader in juli 2008 uw geboortecertificaat aanvraag (zie gehoor CGVS, p 16) Bovendien verklaart u verder in het gehoor, in het Engels 'ik ging naar de plaats in Karan en daar maken ze dit' waaruit blijkt dat u klaarblijkelijk het document zelf aanvraag en niet uw vader zoals u oorspronkelijk verklaarde. **Dat u niet in staat bent coherente verklaringen af te leggen over hoe u 'officiële' Somalische documenten verkreeg, tast eens te meer uw afkomst uit Somalië aan.**

U verklaart dat u de documenten voorlegt om aan te tonen dat uw vader deel uitmaakte van de regering van Siad Barre. (zie gehoor CGVS, p 15) Alleen het Italiaans artikel laat vermoeden dat Ah. G. Ad. deel uitmaakte van het ministerie van 'lavoro e dello sport' (nvd arbeid en sport). U verklaarde echter dat uw vader bij het ministerie van 'sport en sociale diensten' werkte. (zie gehoor CGVS, p 2) Het is niet aannemelijk dat u niet beter wist voor welk ministerie uw vader zou gewerkt hebben daar het blijkbaar wel een reden was om hem hiervoor te vermoorden. (zie gehoor CGVS, p 11) Het toont, zoals reeds werd aangehaald, van weinig interesse dat u niet beter op de hoogte bent van de documenten die u neerlegt en dat u de discrepanties op de documenten niet heeft opgemerkt. Gezien er uit niets blijkt dat deze documenten daadwerkelijk over uw vader zouden handelen (uw geboorteakte maakt geen vermelding van de naam van uw vader) en gezien de verschillende discrepanties in de documenten dient dat de bewijswaarde van de documenten in kwestie dan ook ernstig te worden gerelativeerd. Bijkomend kunnen documenten alleen ondersteunend werken indien er reeds geloof kan gehecht worden aan uw relaas, wat bij u niet van toepassing is. Het diploma van uw moeder werd reeds besproken. Het duidt, nogmaals, op weinig interesse dat u denkt dat dit document aantoont dat uw moeder heeft gewerkt (zie gehoor CGVS, p 14) terwijl het document aantoont dat uw moeder een opleiding heeft gevolgd. U legt ook een brief voor waaruit zou moeten blijken dat uw moeder bij de 'commercial and savings bank of somalia' werkte in 1980. Het gaat hier om een brief waarbij niet kan uitgesloten worden dat deze valselijk gefabriceerd werd. Ook dit document kan uw relaas bijgevolg niet ondersteunen.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de

eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongelooftwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig document dat uw reisweg zou kunnen staven.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten "Aangifte van geboorte van verzoeker van de Somalische ambassade in België d.d. 17/12/2013 (nieuw stuk), Deelname van de vader van verzoeker, Ah. G. Ad., aan een congres te Italië in 1985-1986, Een diploma van Ah. G. Ad., betreffende het volgen van een cursus Italiaans, Een attest van Ah. G. Ad. aangaande het volgen van een cursus 'formazione sulle tecniche di organizzazione e gestione di Pubbliche Amministrazione' in Italië, Een certificaat van Ah. G. Ad. aangaande zijn deelname aan een opleiding i.v.m. nationale arbeidsadministratie / arbeidsinspectie in Somalie, Een certificaat van Ah. G. Ad. aangaande zijn deelname aan een seminarie i.v.m. arbeidsadministratie en arbeidsrelaties in Somalie, Een diploma van Halimo Ali Hassan (moeder verzoeker) lerarenopleiding van Saacid, Een brief gericht aan Xalimmo Cali Xasan van de 'Commercial and savings bank of Somalia'".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2

van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming. Aldus dient de commissaris-generaal geen *“concrete cijfers of stavingsstukken omtrent (Al Shabaab)”* in zijn motivering te vermelden indien niet geloofwaardig is dat verzoeker de Somalische nationaliteit en herkomst geniet.

3.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of enkel betwiste identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Aldus dient het CGVS geenszins te bewijzen dat *“een gegeven onmogelijk zou zijn”* zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd en kan het CGVS eveneens volstaan met de vaststelling dat bepaalde kennis ingestudeerd is aangezien deze kennis alsdan niet verworven werd doorheen de dagelijkse realiteit en aldus geen bewijs kan vormen van verzoekers nationaliteit, afkomst en of herkomst.

3.2.1. Verzoeker is geboren in Mogadishu en heeft daar negentien jaar lang gewoond. Verzoeker ging vijf jaar naar de Koranschool en genoot nadien tien jaar lang privé-onderwijs, hetgeen op zich merkwaardig is in Somalische context. Indien verzoeker aldus van zijn negen tot zijn negentien jaar schools onderwijs heeft genoten, dan zijn dit de jaren waarop men het vlugst en gemakkelijkst kennis verwerft, zodat hij zijn *“late”* studies geenszins als verschoning kan invoeren, temeer er enerzijds sprake is van ingestudeerde kennis en anderzijds verzoekers onwetendheid betrekking heeft op zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, wat aldus verzoekers verweer volledig ondergraaft. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel. Aldus is geen schoolse kennis verwacht indien de Somalische persoon nooit onderwijs genoot. Wel wordt niet betwist dat de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke, geografische, sociopolitieke, etnografische en andere gegevens dan ook visueel en auditief worden waargenomen en mondeling worden doorgegeven. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld – zoals de grote clangroepen, gehoor p. 18, of de wijken binnen zijn eigen district, gehoor p. 23 – indien hij tot augustus 2011 in Mogadishu woonde en zijn vader een winkel had waarbij verzoeker met de geldelijke aspecten hielp (gehoor p. 11), terwijl verzoeker wel op andere, oppervlakkigere punten die veel minder tot zijn leefwereld behoorden, op theoretische wijze kon antwoorden (aantal provincies Somalië), verder een aantal begrippen wel degelijk kende, doch foutief situeerde (4.5 principe, gehoor p. 18-19), soms een bijzonder gedetailleerde doch theoretische kennis tentoonspreide (eigen clankennis, waarbij verzoeker inzake de subclans van de karanle verklaart *“er zijn er vijf maar ik ken er maar twee”*, gehoor p. 17, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker het clankader heeft gestudeerd doch niet de inhoud via eigen ervaring heeft verworven). Daarbij doet verzoeker nog een aantal zeer merkwaardige uitspraken binnen de Somalische context (*“neen, op school worden alleen dingen geleerd dat Siad Barre een goede overheid was en niemand kan leren wat gebeurde na Siad Barre of de clans die tegen Siad Barre waren”*), terwijl kan verwacht worden dat iedere school inpikt op de belangrijkste actuele gebeurtenissen of situaties waarin de leerlingen zich bevinden. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers kennis theoretisch is en niet werd opgedaan in zijn eigen leefwereld. Verzoekers nadruk op het genoten onderwijs kan dit slechts versterken. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat verzoekers kennis een ingestudeerd karakter vertoont. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2.2. Inzake de vervolgingsfeiten is geenszins geloofwaardig dat verzoeker reeds na vijf dagen naar zijn ouderlijk huis zou zijn teruggekeerd indien zijn vader en zus door Al Shabaab thuis werden vermoord en zijn moeder verwond. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker daarenboven opnieuw naar school zou zijn gegaan terwijl Al Shabaab beweerdelijk verzoeker wilden inlijven. Ten slotte legt verzoeker strijdige verklaringen af over de plaats waar hij uiteindelijk onderdook (verzoeker verklaarde op de DVZ ondergedoken te zijn bij een buurman (vragenlijst 3.5), terwijl hij op het CGVS verklaarde bij zijn “oom langs moederkant” (gehoor p. 4)).

3.3. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Het volstaat verder niet louter documenten neer te leggen maar tevens moet aannemelijk worden gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts één element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat zoals reeds hoger werd opgemerkt, *in casu* niet het geval is.

3.3.1. Vooreerst wijst de Raad op de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de “Subject Related Briefing” “Somalië” “Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991” van 29 maart 2012, waaruit blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. “Dit betekent dat het voor Somalische burgers vrijwel onmogelijk is om officiële documenten zoals een identiteitskaart, paspoort en verschillende aktes, te verkrijgen. (...) In 1975 werd in Somalië de laatste volkstelling gehouden. Op dit moment, is er geen enkele nationale of lokale instantie die een overzicht heeft of bijhoudt van de demografische evolutie binnen de Somalische republiek. (...) Alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits-)documenten.” Verder blijkt dat Somalië het meest corrupte land ter wereld is. Er wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld dat “Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die zijn uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 in het algemeen niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige, documenten.” Aldus kan aan de kopieën van de geboortebewijzen zoals aan het administratief dossier toegevoegd en waarvan verzoeker nogmaals het document Sugitaanka voorlegt bij het verzoekschrift, geen geloof worden gehecht, temeer de foto en stempels niet herkenbaar of leesbaar zijn. Verzoeker verklaart niet waarom er twee verschillende kopieën van geboortebewijzen, beiden uitgegeven op 7 jul 2008 te Mogadishu voorliggen, waarbij het registernummer op het in het administratief dossier opgenomen document Caddeyn overigens niet werd ingevuld, en evenmin verklaart verzoeker waarom zijn vader dit toentertijd zou hebben aangevraagd (gehoor p. 15-16) zoals uit beide documenten blijkt, waarbij overigens bevreemdend is dat verwezen wordt naar “his father” zonder de vermelding van de identiteit van de vader.

3.3.2. Verzoeker legt als nieuw stavingstuk een kopie voor van een aangifte van geboorte uitgereikt door de Somalische ambassade te België op 17 december 2013. Opnieuw betreft het hier een kopie met onherkenbare foto. Daargelaten of het aan de geaccrediteerde medewerkers van de Somalische ambassade toekomt om de Somalische nationaliteit toe te kennen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat deze documenten werden opgesteld op basis van wettelijke procedures of zelfs vaststaande richtlijnen. Evenmin wordt aangetoond dat enig, laat staan ernstig, onderzoek werd gevoerd naar verzoekers ware identiteit, noch wordt dit ook ter terechtzitting toegelicht. Verder stelt de SRB “Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991”, inzake de afgifte van identiteitsdocumenten aan de Somalische ambassade in Brussel “Ook hier geldt dat deze administratieve instantie niet over de nodige middelen beschikt om de identiteit/nationaliteit van de aanvrager te controleren door het gebrek aan beschikbare bronnen. Het bericht van de Directie Protocol (van FOD Buitenlandse zaken) dat aan de Somalische ambassade te Brussel er officiële documenten worden verkocht door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, medewerker (chauffeur) [M.], ondermijnt de bewijswaarde van de door deze ambassade afgeleverde documenten. Bovendien stelt dit gegeven de transparantie van de werking van deze overheidsdienst in vraag. Deze situatie maakt het immers mogelijk dat documenten die door deze ambassade worden afgeleverd en beantwoorden aan de formele vormvereisten, toch niet waarheidsgetrouw zijn.” Uit al het voorgaande concludeert de Raad dan ook dat aan de voorgelegde

kopie van *Declaration of Birth* geen bewijswaarde kan worden gehecht, niet in het minst omdat niet wordt aangetoond dat dit werd opgemaakt na onderzoek van verzoekers voorgehouden nationaliteit en afkomst. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het stuk ondertekend werd door A. S. F. Ambassador terwijl uit de SRB blijkt dat de ambassadeur N. Ha. Hu. heet.

3.3.3. Wat de documenten over Ah. G. Ad. betreft, kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker geen familieband met Ah. G. Ad. aantoon, wat de documenten alle bewijswaarde ontnemen in het kader van verzoekers asielrelaas. Daarenboven zijn de documenten onderling strijdig en stelt enerzijds het (*diploma*) "*nazionalità Mogadiscio (Somalia)*" en anderzijds (*attestato*) "*nato a Kismayo – Somalia*" en blijkt verzoeker evenmin op de hoogte van deze tegenstrijdigheid. Integendeel ook verzoeker verklaarde eerst dat zijn vader geboren was in 1960 te Mogadishu (*Formulier van samenstelling van familie*) om daarna te zeggen dat dit te Kismayo was (gehoor p. 21) terwijl bovendien de documenten 1957 als geboortjaar vermelden. Uit het *Training Institute Diploma* blijkt dat Hal. Al. Ha. geboren is in 1962 in Merca, terwijl verzoeker verklaart dat zijn moeder geboren werd in 1964 in Mogadishu (*Formulier van samenstelling van familie*, gehoor p. 21). Evenmin vermogen de overige documenten verzoekers ouders hun beweerde Somalische nationaliteit en recent verblijf aan te tonen in Somalië. Indien verzoeker overigens meent dat hij "*deze documenten zelf heeft aangevraagd bij overheidsinstanties van zijn land van herkomst*", dan kan enkel blijken dat hij niet weet dat het document van zijn beweerde moeder diens studies en niet diens tewerkstelling betrof en dat hij verklaarde over het certificaat van zijn beweerde vader "*Ik weet niet wat het is. Het document werd naar me gestuurd, ik weet niet wat het is.*" "*hoe komt het dat u het niet weet?*" "*Ik heb het alleen geopend en een kopie gemaakt en ik dacht alleen dat het zou betekenen dat hij voor de overheid heeft gewerkt.*" (gehoor p. 14-15). Aldus kan hier evenmin enige bewijswaarde aan worden gehecht.

Hoe dan ook indien verzoeker verklaart dat zijn beide ouders in Somalië geboren werden (vader in 1957/1960, moeder in 1962/1964) en zijn vader in de jaren '80 als officieel ambtenaar werkzaam was, dan hebben zij authentieke geboorte- en nationaliteitsdocumenten, alsmede een officieel bewijs van tewerkstelling, wat verzoeker niet neerlegt. Zelfs in dergelijke hypothese impliceert dit overigens nog altijd niet automatisch dat verzoeker in Mogadishu geboren en getogen zou zijn, noch dat verzoekers ouders zoals zovele Somaliërs niet na de val van het Barre regime zouden vertrokken zijn en zij intussen mogelijk een andere nationaliteit hebben. Het is aan verzoeker om aan te tonen dat hij Somaliër is, wat niet kan blijken uit het administratief dossier en het verzoekschrift.

3.4. Verzoeker brengt in dit verzoekschrift immers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene toelichtingen omtrent Al Shabaab, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoon noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen bewijskrachtige documenten aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Somalië aan te tonen. Zijn beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK